

การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าตั่ว

The Development of Excellent Reading and Writing Skills by using Problem- Based Learning for Grade 6 Students at Ban Patew School

รัชพล วิทียศ^{1*}, พรทิพย์ แสงสรทวิศักดิ์², เกศรา พะยิ³
Ratchaphon witiyot^{1*}, Phorntip Sangsonthawisak², Ketsara Payi³

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
Mahamakut Buddhist University Lanna Campus

*Corresponding author E-mail : rachapon1112@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าตั่ว ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าตั่ว โดยการสุ่มอย่างง่าย รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว เพื่อวัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าตั่ว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: 1. การอ่านและการเขียน; 2. คำควบกล้ำ; 3. การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

Abstract

This research of objectives are as follows: 1) To compare achievement in reading and writing diphthongs using problem-based learning management of Grade 6 students at Ban Patew School before studying and after studying. 2) To study the opinions of Grade 6 students towards problem-based learning. Sample groups include grade 6 students at Ban Patew School by simple random sampling Quasi-experimental research design by using a single experimental group to measure the results before and after the experiment. The research tools included learning plans,

tests, and student opinion questionnaires. Data were analyzed using basic statistics, including mean, standard deviation, and Dependent Sample t-test.

The results of the research found: 1) achievement in reading and writing diphthongs using problem-based learning management of grade 6 students at Ban Patew School after studying was significantly higher than before studying at the 0.05 level. 2) Results of opinions of grade 6 students regarding problem-based learning at the highest level

Keywords: 1. Reading and writing; 2. Excellent; 3. Problem-based Learning

บทนำ

ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) ทักษะที่มีความสำคัญในด้านความรู้ ได้แก่ ทักษะการเขียน คือ ผู้เรียนต้องสามารถเขียนได้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวไว้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม ตรงกับมาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 39) ที่ระบุไว้ว่า เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะในการอ่านสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม

การอ่าน หมายถึง กระบวนการรับรู้แล้วแปลความหมายจากตัวอักษร โดยใช้ทักษะใน กระบวนการคิดวิเคราะห์ ตีความแล้วทำความเข้าใจกับข้อความในขณะที่อ่าน เพื่อให้สามารถรับรู้ สารที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อได้อย่างถูกต้อง หรือได้รับรสความบันเทิงตรงตามจุดประสงค์ของ ผู้เขียนและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิต และการเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความคิด และภูมิปัญญาต่าง ๆ ผ่านลายลักษณ์อักษรที่ยอมรับในสังคมนั้น ๆ เพื่อเป็นการบันทึกไว้ให้กับคนรุ่นต่อไปได้ศึกษา จากการสังเกตนักเรียน สอบถามครูที่เลี้ยง และแลกเปลี่ยนจากการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาทางการอ่านและเขียนสะกดคำควบกล้ำไม่ถูกต้องในบางคำ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่เป็นชนชาติพันธุ์จีนชินกับการใช้ภาษาถิ่นมากกว่าภาษาไทย เมื่อเรียนวิชาภาษาไทยจึงเกิดปัญหาในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ไม่ชัดเจนและเขียนสะกดคำควบกล้ำไม่ถูกต้องในบางคำ สอดคล้องกับสำนักทดสอบการศึกษาแห่งชาติ กล่าวไว้ว่า ได้เปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (O-NET) ในการประเมินระดับประเทศ ในด้านความสามารถด้านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปีการศึกษา 2565 มีค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ ($\bar{X} = 53.89$, S.D. = 16.44) สอดคล้องกับสุรัสวดี จันทพันธ์ (2566 : บทคัดย่อ) และศุภิสรา บุตรวัน และวสันต์ สรรพสุข (2565 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในห้องเรียนละเลยการออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนขาดเทคนิควิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน อิทธิพลของภาษาถิ่น และการใช้เพื่อสื่อสารให้เข้าใจเท่านั้น จึงเกิดปัญหาในการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่เป็นสาเหตุสำคัญในการสื่อสารที่ทำให้สื่อความหมายของคำหรือประโยคผิดเพี้ยน หากนักเรียนละเลยการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำอาจทำให้การเขียนคำเหล่านั้นยากขึ้น เนื่องจากไม่ได้เขียนตามเสียงที่ได้ยินแต่ต้องใช้ในการจำรูปแบบการเขียนคำที่ต้องการสื่อความแทน

การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน หมายถึง การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นวิธีการที่นักเรียน แบ่งเป็นกลุ่มย่อยเรียนรู้โดยใช้ประเด็นสำคัญในกรณีปัญหาที่เป็นจริงหรือเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

ปัญหาจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าศึกษาด้วยตนเอง วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มี 6 ข้อ ดังนี้ 1) ได้ความรู้ที่สอดคล้องกับบริบทจริงและสามารถนำไปใช้ได้ 2) พัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การให้เหตุผล และนำไปสู่การแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ 3) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง 4) ผู้เรียนสามารถทำงานและสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5) เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน 6) ความคงอยู่ (retention) ของความรู้จะนานขึ้น วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กำหนดปัญหา คือ ผู้สอนสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นผู้เรียน โดยอาจเป็นการแนะนำแนวทาง ยกตัวอย่างสถานการณ์ หรือถามคำถามที่ให้เกิดข้อสงสัย 2) ทำความเข้าใจกับปัญหา ผู้สอนจะกระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถามหรือการเสริมแรง เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับปัญหาที่อยากรู้ 3) ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้เรียนจะต้องดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบร่วมกัน โดยมีการกำหนดกติกา วางเป้าหมาย และดำเนินกิจกรรมตามระยะเวลาที่กำหนด 4) สังเคราะห์ความรู้ ผู้เรียนแต่ละคนสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า โดยมีการนำเสนอกันภายในกลุ่ม เพื่อหาข้อสรุป ทบทวนและตรวจสอบความถูกต้อง 5) สรุปและประเมินค่าของคำตอบ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำข้อสรุปที่ได้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ และเลือกวิธีที่จะนำเสนอสู่ภายนอก 6) นำเสนอและประเมินผลงาน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำองค์ความรู้ที่ได้ไปนำเสนอตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ เพื่อเผยแพร่ออกสู่สาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับพันธนิภา สุพรมและคณะ (2566 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ปริซึมและทรงกระบอก โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ปริซึมและทรงกระบอก โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 และสอดคล้องสุวรรณ ภูอังกะ และคณะ (2565 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว โดยนำนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้มาเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ระบุปัญหาและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา 2) วิเคราะห์ปัญหา/แยกแยะปัญหา 3) ค้นคว้า/สืบค้นข้อมูล 4) สังเคราะห์องค์ความรู้ 5) สรุปองค์ความรู้ 6) นำเสนอและประเมินค่า เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียน คำควบกล้ำและนำไปใช้ในการแก้ปัญหาของผู้เรียนและช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quaesi-experimental research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว-วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group Pretest - Posttest Design)

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 228 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว ตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 22 คน แบ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 16 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 6 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นโรงเรียนเครือข่ายและเป็นชั้นเรียนที่ได้รับอนุญาตให้วิจัยได้

1.2 ด้านเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ คำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้

1.3 ด้านระยะเวลา ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 โดยทำการเก็บข้อมูลและสอนแผนละ 1 คาบ/ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ 6 ชั่วโมง

1.4 ด้านตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น คือ ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว และตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชุด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

2.2 การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัยมี 3 ชุด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมระดับมากเท่ากับ 3.53 2) แบบทดสอบค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.79 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.53

3. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

3.1 ปฐมนิเทศนักเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ การเตรียมตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของนวัตกรรม

3.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนใบงาน คือ การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ เพื่อนำไปสู่ การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 เก็บคะแนนผลงานการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test

4.2 เก็บระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.27)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดิว หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีแนวคิดพื้นฐานมาจาก กระบวนการสร้างความรู้ใหม่โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่ด้วยตนเอง จากการศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ต้องลงมือกระทำด้วยตนเองจนการค้นพบความรู้หรือข้อมูลใหม่ และสามารถนำข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับสินีนาถ รัชณี (2566 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เพื่อสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีผลการวิจัยว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และทิพลัดดา นิลกผาย (2560 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ซึ่งมีผลการวิจัยว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มีคะแนนทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.27) เพราะ การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเป็นการฝึกแก้ไขปัญหาจากการค้นคว้าแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง รวมถึงสภาพแวดล้อมเหมาะแก่การเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับนภชอร พันลึก และธีรารัตน์ ทิพยจิรสมธธา (2563 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ซึ่งมีผลการวิจัยว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.41) และสุวรรณา ภูอังคะ และคณะ (2565 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีผลการวิจัยว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.28)

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดัว มุ่งเน้นการแก้ปัญหาการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้นตามศักยภาพของนักเรียน ตามโมเดลกระบวนการจัดการเรียนรู้ต่อไปนี้

สรุป

1. สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดัว พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าดัว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ดังนี้ ในภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.27)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ครูสามารถนำนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป
2. โรงเรียนสามารถนำกระบวนการและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ต้นแบบไปพัฒนาต่อไป
3. นักเรียนมีความสนใจการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. นักศึกษาครูสามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนได้
2. โรงเรียนและครูมีนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ใช้สำหรับพัฒนานักเรียนได้ต่อไป
3. ครูสามารถประยุกต์รูปแบบการวิจัยในครั้งต่อไปได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา. <https://shorturl.asia/3sE5P>
- ทิพลัดดา นิลภพ. (2560). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำภาษาไทย ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC*. ปรียญครูศาสตร์มหา
บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทิตนา แหมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 19. กรุงเทพมหานคร : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- นภชอร พันลึก และธีรรัตน์ ทิพยจิรสมธา. (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง พลเมืองดีตามวิถี
ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL).*
วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา, 4(1), 64 – 72.
- พนนิภา สุพรม และคณะ. (2566). *การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ปริซึมและ
ทรงกระบอก โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* *วารสาร
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 2(2), 35 – 50.
- ศุภิสรา บุตรวัน และวสันต์ สรรพสุข. (2565). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนคำ
ควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* *ครุศาสตร์สาร /
Journal of Educational Studies*, 16(2), 132 – 144.
- สินีนารถ รัชณี. (2566). *การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เพื่อสร้าง
ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* *วารสาร มจร อุบล
ปริทรรศน์*, 2(2), 926 – 934.
- สุรัสวดี จันทพันธ์. (2566). *การวิจัยปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสว่าง โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
ร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบียร์รถกร [วิทยานิพนธ์ ปรียญครูศาสตร์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.*
- สุวรรณ ภูอังกะ และคณะ. (2565). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดย
ใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* *วารสาร
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และนวัตกรรมมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 1(2), 48 – 59.